

საქმე N 0-----

საქმე N 1-1---19

განაჩენი საქართველოს სახელით

12.0-.2019 წელი

ქ. ო-----ი

ო-----ის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე ბიძინა სტურუა
სხდომის მდივანი მამუკა ჩავლეშვილი

ბრალდების მხარე

პროკურორი: შ-----ძე

დაცვის მხარე

ადვოკატი: დ-----ძე

ღია სასამართლო სხდომაზე არსებითად განიხილა სისხლის სამართლის საქმე NO-----

ბრალდებული: ზ-----ძე

მამის სახელი: თ-----ი

დაბადებული: 0-0-1--- წელი

პირადი ნომერი: 3-----

მოქალაქეობა: საქართველო

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: განქორწინებული

ნასამართლობა: მქონე

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ო-----ი, დაბა ლ-----ი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი

საცავში უკანონო შეღწევით და არაერთგზის.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტები და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტები.

დისპოზიცია: ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ და არაერთგზის.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტები.

დისპოზიცია: ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, არაერთგზის და ბინაში უკანონო შეღწევით.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი არაერთგზის.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი

1. სასამართლომ დაადგინა

1.1. ზ-----ძე ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0- აგვისტოს განაჩენით, ამავე სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინებით, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენით და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინებით იყო რა მსჯავრდებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, კვლავ ჩაიდინა საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული, ქურდობა არაერთგზის. კერძოდ 2018 წლის 0- დეკემბერს, დაახლოებით 03:00 საათზე, ზ-----ძემ კარების დაზიანების გზით უკანონოდ შეაღწია ო-----ის მუნიციპალიტეტის დაბა ლ-----ში მდებარე გ-----ას კუთვნილ სასურსათო მაღაზიაში და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა ფულად თანხას 21 ლარის ოდენობით და 30 ლარის ღირებულების 7 კოლოფ სიგარეტს, რითაც მისი ქმედებით დაზარალებულ გ-----ას მიაყენა 51 ლარის ზიანი.

1.2. ზ-----ძე ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0- აგვისტოს

განაჩენით, ამავე სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინებით, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენით და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინებით იყო რა მსჯავრდებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, კვლავ ჩაიდინა საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული, ქურდობა არაერთგზის. კერძოდ 2018 წლის 29 დეკემბერს, დაახლოებით 02:00 საათზე, ქურდობისთვის ნასამართლევმა ზ-----ძემ, მ-----ძესთან წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, უკანონოდ შეაღწია ო-----ის მუნიციპალიტეტის დაბა ლ-----ში მცხოვრები ჯ-----ის საცხოვრებელი სახლის ეზოში და ფარდულიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა 1200 (ათას ორასი) ლარად ღირებულ მიწის სახნავ მოტო კულტივატორს, რითაც ჯ-----ეს მიაღდა მნიშვნელოვანი ზიანი.

1.3. ზ-----ძე ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0-აგვისტოს განაჩენით და ამავე სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინებით, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენით იყო რა მსჯავრდებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, კვლავ ჩაიდინა საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული, ქურდობა არაერთგზის. კერძოდ 2019 წლის 04 იანვარს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ზ-----ძემ უკანონოდ შეაღწია ო-----ის მუნიციპალიტეტის დაბა ლ-----ში მდებარე გ-----ის საცხოვრებელ სახლში და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა 200 (ორასი) ლარად ღირებულ ბენზო ცელს, რითაც 200 (ორასი) ლარის მნიშვნელოვანი ზიანი მიაყენა გ-----ეს.

1.4. ზ-----ძე ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0-აგვისტოს განაჩენით და ამავე სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინებით, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენით იყო რა მსჯავრდებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, კვლავ ჩაიდინა საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული, ქურდობა არაერთგზის. კერძოდ 2019 წლის 18 იანვარს, დაახლოებით 18:00 საათზე, ზ-----ძე ო-----ის მუნიციპალიტეტის სოფელ მ-----ში მდებარე სს „ვ-----ოს“ კუთვნილი ღია ტერიტორიაზე განთავსებული ჭიდან, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა „ვ-----ოს“ კუთვნილ 130 (ას ოცდაათ) ლარად ღირებულ წყლის საქაჩ ტუმბოს.

2. ქმედებების სამართლებრივი აღწერა

ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება

მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით და არაერთგზის.

ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ და არაერთგზის.

ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, არაერთგზის და ბინაში უკანონო შეღწევით.

ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი არაერთგზის.

2.1. 2019 წლის 19 აპრილის წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა ბრალდების და დაცვის მხარეთა მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალი ხარისხით **ბრალდებულ ზ-----ძის** მიმართ გამოტანილ იქნებოდა გამამტყუნებელი განაჩენი. ამასთან, წინასასამართლო სხდომაზე, ბრალდებულმა ზ-----ძემ წარდგენილ ბრალდებებში თავი ცნო დამნაშავედ და დაცვის მხარეს სადავოდ არ გაუხდია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები.

საქმის არსებითი განხილვის დროს, ბრალდებულმა ზ-----ძემ თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებებში, აღიარა და მოინანია ჩადენილი ქმედება, დაცვის მხარე დაეთანხმა საქმეში არსებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას, ამასთან მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არ არის და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **73.1** მუხლის "დ" ქვეპუნქტით, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **220-ე** მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა ნუსხას, ასევე

მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევით, მხარეები პრაქტიკულად იყენებენ მათთვის, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73.1 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით მინიჭებულ უფლებამოსილებას.

ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

განსახილველ საქმეში უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების საქმის არსებით განხილვაზე გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა ისინი სასამართლომ უნდა შეაფასოს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82.1 მუხლის მოთხოვნათა დაცვით.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ **ზ-----ძის** მიმართ წარდგენილი ბრალდებები საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულებისათვის, გარდა ბრალდებულის აღიარებისა, დადასტურებულია მხარეთა შუამდგომლობის საფუძველზე დასაშვებად და უდავოდ ცნობილი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი ბრალდების მხარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **ზ-----ძის ბრალეულობას წარდგენილი ბრალდებების ოთხივე ეპიზოდში სახელდობრ, 2018 წლის 0- დეკემბრის ეპიზოდში** -გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი, დადგენილება სისხლის სამართლის საქმეთა ერთ წარმოებად გაერთიანების შესახებ, 2018 წლის 0- დეკემბერს შსს ო-----ის რაიონულ სამმართველოში მიღებული შეტყობინება N2-----, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი და ფოტოილუსტრაცია, დადგენილება გ----- -ას დაზარალებულად ცნობის შესახებ, დაზარალებულ გ-----ას გამოკითხვის ოქმები, ა-----ის პატაკი, მოწმე ე-----ას გამოკითხვის ოქმი, თავად ზ-----ძის გამოკითხვის ოქმი, ზ-----ძის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი და ფოტოილუსტრაცია, ზ-----ძისაგან ნიმუშის აღების ოქმები, გ----- ---ას განცხადება ზ-----ძის მიერ მიყენებული ზიანის სრულად ანაზღაურების შესახებ, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0- აგვისტოს განაჩენი, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 25

იანვრის განჩინება, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენი, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინება, 2019 წლის 25 იანვრის აჭარისა და გურიის სააღსრულებლო ბიუროს წერილი ზ-----ძის მიერ დამატებითი სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის თანხის გადაუხდელობის შესახებ, შუამდგომლობა ზ-----ძის დაკავების შესახებ, სასამართლოს განჩინება ზ-----ძის დაკავების თაობაზე, ზ-----ძის დაკავების ოქმი, ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებები, **2018 წლის 29 დეკემბრის ეპიზოდში** - გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი სისხლის სამართლის N056291218002 საქმეზე, დადგენილება სისხლის სამართლის საქმეთა ერთ წარმოებად გაერთიანების შესახებ, 2018 წლის 29 დეკემბრის N3-----შეტყობინება, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოილუსტრაციით, დადგენილება ჯ-----ის დაზარალებულად ცნობის შესახებ, დაზარალებულ ჯ-----ის გამოკითხვის ოქმები, მოწმეების: ა-----ის, ი-----ის, მ-----ძის და დ-----ის გამოკითხვის ოქმები, ა-----ის პატაკი, დ-----ის პატაკი, თავად ზ-----ძის გამოკითხვის ოქმები, ზ-----ძის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი ფოტოილუსტრაციით, მ-----ძის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი ფოტოილუსტრაციით, დადგენილება გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევაში ამოღების ჩატარების შესახებ, ტ-----ისაგან მონო კულტივაროტის ამოღების ოქმი, შუამდგომლობა და განჩინება ამოღების კანონიერად ცნობის შესახებ, ნივთიერი მტკიცებულების გახსნის, დათვალიერების ოქმი ფოტოილუსტრაციით, დადგენილება და სასაქონლო ექპერტიზის დასკვნა N27/ს, ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებები, ჯ-----ის ხელწერილი ნივთის დაბრუნების შესახებ, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0-აგვისტოს განაჩენი, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინება, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენი, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინება, 2019 წლის 25 იანვრის აჭარისა და გურიის სააღსრულებლო ბიუროს წერილი ზ-----ძის მიერ დამატებითი სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის თანხის გადაუხდელობის შესახებ, შუამდგომლობა ზ-----ძის დაკავების შესახებ, სასამართლოს განჩინება ზ-----ძის დაკავების თაობაზე, ზ-----ძის დაკავების ოქმი; **2019 წლის 04 იანვრის ეპიზოდში** - დადგენილება სისხლის სამართლის საქმეთა ერთ წარმოებად გაერთიანების შესახებ, გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი, 2019 წლის 17 იანვარს გ-----ისაგან მიღებული შეტყობინება, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოილუსტრაციით, დადგენილება გ-----ის დაზარალებულად ცნობის შესახებ, დაზარალებულ გ-----ის გამოკითხვის ოქმები, ა-----ის პატაკი, მოწმეების: ა-----ის, გ-----ის, მ-----ის და გ-----

-----ის გამოკითხვის ოქმი, თავად ზ-----ძის გამოკითხვის ოქმები, ზ-----ძის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი ფოტოილუსტრაციით, დადგენილება გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევაში ამოღების ჩატარების შესახებ, ნივთიერი მტკიცებულების ამოღების ოქმი, ნივთიერი მტკიცებულების გახსნა-დათვალიერების ოქმი თანდართული ფოტოცხრილით, შუამდგომლობა და განჩინება ამოღების კანონიერად ცნობის შესახებ, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0- აგვისტოს განაჩენი, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინება, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენი, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინება, 2019 წლის 25 იანვრის აჭარისა და გურიის სააღსრულებლო ბიუროს წერილი ზ-----ძის მიერ დამატებითი სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის თანხის გადაუხდელობის შესახებ, შუამდგომლობა ზ-----ძის დაკავების შესახებ, სასამართლოს განჩინება ზ-----ძის დაკავების თაობაზე, ზ-----ძის დაკავების ოქმი, ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულება, **2019 წლის 18 იანვრის ეპიზოდში** - დადგენილება სსიხლის სამართლის საქმეთა ერთ წარმოებად გაერთიანების შესახებ, გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი, შპს „ვ-----ოს“ დირექტორის ი-----ის 2019 წლის 20 იანვრის განცხადება, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოცხრილით, გ-----ის პატაკი, ზ-----ძის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი ფოტოცხრილით, მოწმეების: მ-----ძის, პ-----ის და გ-----ის გამოკითხვის ოქმები, დადგენილება შპს „ვ-----ოს“ დაზარალებულად ცნობის შესახებ, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0- აგვისტოს განაჩენი, ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 25 იანვრის განჩინება, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 27 ივნისის განაჩენი, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 22 აპრილის განჩინება, 2019 წლის 25 იანვრის აჭარისა და გურიის სააღსრულებლო ბიუროს წერილი ზ-----ძის მიერ დამატებითი სასჯელის სახით დაკისრებული ჯარიმის თანხის გადაუხდელობის შესახებ, შუამდგომლობა ზ-----ძის დაკავების შესახებ, სასამართლოს განჩინება ზ-----ძის დაკავების თაობაზე, ზ-----ძის დაკავების ოქმი და საქმეში არსებული სხვა მასალათა ერთობლიობა.

სასამართლო, მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია ზ-----ძის მიმართ **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით** (ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით და არაერთგზის), **საქართველოს**

სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით (ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ და არაერთგზის), **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით** (ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, არაერთგზის და ბინაში უკანონო შეღწევით), **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით** (ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი არაერთგზის) წარდგენილ ბრალდებებში, განაჩენში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები. ასეთი დასკვნა კი ემყარება კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით მოპოვებულ უტყუარ, პირდაპირ მტკიცებულებათა ერთობლიობას.

3. სამართლებრივი შეფასება

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, ყოველი პირი, ვისაც ბრალად ედება სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენა, ითვლება უდანაშაულოდ, ვიდრე მისი ბრალეულობა არ დამტკიცდება კანონის შესაბამისად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან. (*El Masri v The Former Yugoslav Republic of Macedonia* № 39630/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2012 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება; *Hassan v The UK* №29750/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2014 წლის 16 სექტემბრის გადაწყვეტილება).

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი და მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ

შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა. მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. აღნიშნული ნორმები განიმარტა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაში საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლის მიხედვით, „ზემოაღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებული და ჯეროვნად შემოწმებული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაციამ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომლის დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილი. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლის სამართლის პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრული ეჭვი პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელია, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებელ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **82.3** მუხლით, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **269.2** მუხლით, არ შეიძლება, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **3.13** მუხლის მიხედვით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no.40-52/05, § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან (ასევე იხ.: *Keller v. Russia*, no. 26824/04, § 114, ECHR 17/10/2013; *Huseynli and others v. Azerbaijan*, no(s).67360/11, 67964/11, 69379/11, § 87, ECHR 11/02/2016; *Baka v. Hungary [GC]*, no. 20261/12 §143, ECHR 23/0-/2016; *Zyakun v. Ukraine*, No. 3400-/0-, §40, ECHR 25/02/2016). ამდენად, მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegué, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 0-/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychevy v. Russia*, no. 240-6/04, 04/10/2010, პუნქტი 32).

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-2

ნაწილის თანხმად, არავინ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა, მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

სასამართლო განმარტავს, რომ პირის დამნაშავედ ცნობის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას, გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად საჭირო მტკიცებულებების უტყუარობის ხარისხი არის მაღალი. მტკიცებულებათა ერთობლიობა არ უნდა ტოვებდეს პასუხგაუცემელ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის არსებით გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს.

მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **ზ-----ძემ** მის მიერ განხორციელებული ქმედებებით ჩაიდინა: **ქურდობა**, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით და არაერთგზის; **ქურდობა**, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ და არაერთგზის; **ქურდობა**, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, არაერთგზის და ბინაში უკანონო შეღწევით; **ქურდობა**, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი არაერთგზის.

აღნიშნული ქმედებები გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, რის გამოც **ზ-----ძე** ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები

ზ-----ძის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს ბრალად წარდგენილ ქმედებათა ჩადენას, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ზ-----ძეს არ გააჩნია.

5. სასჯელის ან სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილი, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა, სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

სასამართლო ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ **ზ-----ძემ** აღიარა ჩადენილი დანაშაულები, ხოლო დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

სასამართლო ასევე ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ არ არის აღსრულებული ზ-----ძის მიმართ ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 6 აგვისტოს განაჩენით დანიშნული დამატებითი სასჯელი - ჯარიმა 3000 ლარი.

ამდენად, ზ-----ძეს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც გახდება საფუძველი მომავალში საზოგადოებაში მისი უსაფრთხო ინტეგრაციისა და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, მართლწინააღმდეგობა, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს ბრალდებულის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას. სასამართლო ასევე აფასებს ჩადენილი ქმედების მართლწინააღმდეგობას, ხასიათს და ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, **ზ-----ძეს** ბრალად წარდგენილი თითოეული ქმედებისათვის სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა.

ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 6 აგვისტოს განაჩენით ზ-----ძე მსჯავრდებული იქნა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეუნიჭით და მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის და 2 (ორი) თვის ვადით, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, გაუქმდა ზუარ შ-----ის მიმართ ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მიერ 2010 წლის 13 მაისის განაჩენით დადგენილი პირობითი მსჯავრი - თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გამოყენებით, დანიშნულ სასჯელს მთლიანად დაემატა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - თავისუფლების აღკვეთა 4 წლის ვადით და საბოლოოდ, ზ-----ძეს სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლის და 2 თვის ვადით, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 3000 ლარის ოდენობით.

აჭარისა და გურიის სააღსრულები ბიუროს 2019 წლის 25 იანვრის წერილით დასტურდება, რომ ო-----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 0-აგვისტოს განაჩენით ზ-----ძისათვის დაკისრებული ჯარიმის თანხა - 3000 ლარი არ არის გადახდილი და მიმდინარეობს სააღსრულებო წარმოება.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას ერთი სასჯელი შთანთქმავს მეორეს.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილით, განაჩენთა ერთობლიობის

დროს სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ ან მთლიანად მიუმატებს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელ ნაწილს.

მოცემულ შემთხვევაში, სახეზეა რა დანაშაულთა და განაჩენთა ერთობლიობა, ზ-----ძეს საბოლოო სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 და მე-5 ნაწილებით დადგენილი წესით.

6. ნივთმტკიცების, ყადაღის ან სხვა საკითხების გადაწყვეტა

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის "ა" და "ე" ქვეპუნქტებით, განაჩენში, სისხლისსამართლებრივი დევნის ან/და გამოძიების შეწყვეტის შესახებ გადაწყვეტილებაში ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი შემდეგნაირად უნდა გადაწყდეს: თუ დანაშაულის იარაღს ან საგანს ღირებულება არა აქვს, იგი ნადგურდება, ხოლო თუ მას აქვს რაიმე ღირებულება, ხდება მისი საპროცესო კონფისკაცია; დაზარალებულის, გამართლებულის ან სხვა პირის კუთვნილი ყველა ნივთი და დოკუმენტი, ბრალდებულისა და იმ პირის გარდა, რომელსაც მათზე ქონებრივი პასუხისმგებლობა ეკისრება, უბრუნდება მესაკუთრეს ან მფლობელს.

მოტოკულტივატორი, რომელიც ხელწერილით ჩაბარდა დაზარალებულ ჯ-----ეს, უნდა დარჩეს მის მფლობელობაში. დაქტილოფირები და ანაწმენდები, რომლებიც ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით გადაგზავნილია საექსპერტო დაწესებულებაში, უნდა განადგურდეს. რკინის საჭრელი ხელსაწყო, რომელიც ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით გადაგზავნილია საექსპერტო დაწესებულებაში, უნდა განადგურდეს. ბენზო ცელი, რომელიც ინახება ო-----ის რაიონულ სამმართველოში, უნდა დაუბრუნდეს დაზარალებულ გ-----ეს.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე, 53-ე, 59-ე, მუხლებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე, 258-ე, 259-ე, 260-ე, 271-ე, 272-ე, 277-ე და 293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა

1. ზ-----ძე ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-

ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენაში.

1.1. ზ-----ძეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

1.2. ზ-----ძეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

1.3. ზ-----ძეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

1.4. ზ-----ძეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

1.5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, დანაშაულთა ერთობლიობით დანიშნული თანაბარი სასჯელებიდან ერთმა სასჯელმა შთანთქმას მეორე სასჯელი და **მსჯავრდებულ ზ-----ძეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.**

1.6. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, **ზ-----ძის** მიმართ ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს 4 (ოთხი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთას დაემატოს წინა, -----ის რაიონული სასამართლოს 2010 წლის 6 აგვისტოს განაჩენით დანიშნული დამატებითი სასჯელის მოუხდელი ნაწილი ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარი და **საბოლოოდ, ზ-----ძეს განაჩენთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით და დამატებითი სასჯელის სახით ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.**

2. მსჯავრდებულ **ზ-----ძის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის

ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს, სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაიწყოს მისი დაკავების დღიდან, **კერძოდ 2019 წლის 6 მარტის 0-:20 საათიდან.**

3. ჯარიმის ნაწილში განაჩენის აღსრულება დაევალოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

4. საქმეზე მიღებული საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ ნივთიერი მტკიცებულების საკითხის გადაწყვეტა:

4.1. მოტოკულტივატორი, რომელიც ხელწერილით ჩაბარდა დაზარალებულ ჯ-----ეს დარჩეს მის მფლობელობაში.

4.2. დაქტილოფირები და ანაწმენდები, რომლებიც ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით გადაგზავნილი საექსპერტო დაწესებულებაში, განადგურდეს.

4.3. რკინის საჭრელი ხელსაწყო, რომელიც ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით გადაგზავნილია საექსპერტო დაწესებულებაში, განადგურდეს.

4.4. ბენზო ცელი, რომელიც ინახება ო-----ის რაიონულ სამმართველოში, დაუბრუნდეს, დაზარალებულ გ-----ეს.

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

6. განაჩენის გასაჩივრება შეიძლება სააპელაციო წესით ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი გამოცხადებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში, ო-----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ბიძინა სტურუა